

НАШЕ ЖИТЬЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС
UKRAINIAN NEWSPAPER "OUR LIFE"

ЧИСЛО 11(43).

20-го ЛЮТОГО 1946 РОКУ

РІК II.

ВИХОДИТЬ
ДВІЧІ НА
ТИЖДЕНЬ
ЦІНА 30 ПФ.

ГУМАННІСТЬ ПЕРЕМОГЛА

Постанови в справі емігрантів

Загальні Збори ОЗН відкинули одноголосноsovітські пропозиції в справі втікачів, переселених осіб та емігрантів, ухвалюючи, що нікого з емігрантів, якщо є в них переконливі причини, не будуть насильно репатріювати та що іхньою дальшою долею піклуватиметься окрема організація, що проведе загальну реєстрацію, видасть документи для бездеревних та заопікується у всьому життєвими умовами, переселенням з Німеччини в інші держави на заході Європи чи до Америки.

Ці постанови не стосуються воєнних злочинців, що будуть видані тим державам, у яких вони зробили свої злочини.

Совітський делегат намагався додати до тих постанов три поправки, але їх загальні збори відкинули — першу 31 голосом проти 10, другу — 29 проти 8 і третю — 26 проти 10 голосів. Вишінський домагався, щоб 1) емігранти в таборах не вели ніякої пропаганди проти з'єднаних націй та проти погороту додому; щоб 2) команду в таборах передати військовим старшинам тих держав, з яких емігранти походять і 3) щоб зрадників та воєнних злочинців не вважати за емігрантів, але негайно передати до тих держав, що їх вони покинули.

Загальні збори постановили, що воєнних злочинців вишукуватиме міжнародня, безстороння комісія.

Постанови Загальних Зборів попередила жвава дискусія. Совітські пропозиції підтримала Польща і Югославія. Представники Америки та Англії гостро виступили проти совітських домагань. Найцікавішою та найважливішою промовою в обороні емігрантів був виступ пані Рузвелт, яка заявила, що совітські домагання заперечують усі ідеали демократії та права людини на свободу слова й дії. Вона виступала, щоб упрауву таборів передавати старшинам з тих держав, звідки емігранти походять,

бо тоді треба було б комісії ген. Франка передати еспанських емігрантів.

Промову пані Рузвелт довго оплескували учасники загальних зборів ОЗН, і це була найдовша овация на цьому засіданні.

Інші делегати стверджували, що тяжко знайти межу між пропагандою та інформацією.

З відповіддю на промови західних делегатів виступив Вишінський, що сказав дослівно: «Необмежена свобода, що її проповідує пані Рузвелт, не може мати місця в моїй державі. Волю і дії людей треба обмежувати, бо інакше вони будуть вбивати й красти. Це саме стосується і держав та урядів. Свободу обмежує саме життя. Інакше не могло б бути ніякої суспільності, ані спільноти держав».

Остаточне вирішення справи емігрантів на загальних зборах ОЗН означає перемогу гуманності і справжньої демократії. Тепер над емігрантами не тяжить мариво примусу, ім не загрожує ніяка небезпека і вони з вірою в найкращі ідеали могли бути будувати своє життя на чужині.

В. Лод.

Від Редакції:

З незалежних від Редакції причин в суботу, 16. 2. 46. не друковано часопису. Вийшов тільки «Додаток» ч. 7.

Редакція.

ЕЛЕОНORA РУЗВЕЛТ

Це важна подія не тільки в нашому житті: Е. Рузвелт приїхала до Європи. На жаль, буде вона не довго, і леді чи нам удасться побачити цю, видатну жінку нашої епохи. Навіть більше: вона нам дуже близька, дуже дорога — її голос рівнозначний із кличами, що визначають демократію. Вона виступила перед обличчям об'єднаних націй світу в обороні свободи людини, запротестувала проти насильства і таким способом допомогла перемозі справедливості й гуманності. Завдяки її полосові, ОЗН вирішило, що втікачі не будуть примушенні вертатись до країн, де загрожує їм переслідування.

Е. Рузвелт народилася 11. жовтня 1884 р. в Нью-Йорку, Одружилась вона з през. Рузвелтом, що був тоді молодим адвокатом. Разом із ним цікавиться вона суспільними, політичними й виховними питаннями. Належачи до багатьох жіночих товариств, вона була поборницею прав жінки і 1933 року видала книжку п. з. «Це — жіноча справа». Вона завжди була впевнена, що жінці належить поважна роль в громадському житті, і час їй вийти поза хатні щоденні справи. Ще з тієї пори пише вона свої щоденні фейлетони в понад 100 часописах п. з. «Мій день», в яких подає голос на різні буденні теми, використовуючи свій великий жуттєвий досвід. Поруч із своїм чоловіком бореться ціле життя за свободу й рівноправність для всіх людей, проти заскорузlosti та суспільних чи расових упереджень.

. Усі гноблені, головно, діти і нещасні люди находять завжди в неї співчуття й допомогу. В боротьбі за права жінки Е. Рузвелт докладає багато зусиль.

По смерті свого чоловіка вона веде далі свою діяльність, пише статті, промовляє через радіо, прибути віддає добродійним інституціям. Щоденно дістає безліч листів, на які відповідає сама, або її бюро.

Як представниця Америки пані Рузвелт узяла участь у нарадах ОЗН. Її зацікавлення й переконання в суспільних, гуманітарних і культурних питаннях дали їй змогу розгорнути боротьбу за толеранцію й поступ та виграти цю боротьбу перед обличчям світу.

З усього світу

Конференція в справі харчової кризи.

(Лондон) — Англійський уряд висилає телеграми до європейських держав, пропонуючи скликати конференцію в справі харчової кризи. В промові на цю тему мін. Бевін сказав, що харчовий стан погіршується і що в найближчих 4-різьбах місяцях міліярдові людей загрожує голод. Не вистачає 5 міліонів тонн борошна. Спричинена харчова криза не тільки війною, але й недобором минулого року.

Харчова конференція має опрацювати пляни дальшої продукції, справу обмежень харчових пайків та скординованого розподілу запасів.

Пан Рузвелт у Німеччині

(франкфурт)-Дружина померлого през. ЗДПА, делегатка Америки на загальних зборах ОЗН в Лондоні Елеонора Рузвелт прибула до Німеччини. Вона відвідає деякі частини американської армії та табори переселених осіб.

Димісія американського міністра

(Вашингтон) - Американський міністр внутрішніх справ Г. Ікес подався до димісії, бо він порізнявся в поглядах на внутрішню політику з през. Труменом. Мін. Ікес гостро скритикував президента і його політику.

Димісія мін. внутр. справ ЗДПА викликала в країні велике зрушення.

Аргентина фашистівська

(Вашингтон) — Американський уряд оголосив меморандум у справі Аргентини, в якому доказано документально, що теперішній та попередній аргентинські уряди опановані фашистівськими елементами та що вони співпрацювали з державами осі. В меморандумі говориться, що Аргентина діяла на шкоду «єднаних націй», дозволяла німцям розвинути в Аргентині мережу шпіонажу і, тільки прикриваючись демократичними гаслами, вступила до ОЗН. Американський уряд заповідає гостру акцію проти теперішнього аргентинського уряду.

Загроза для ген. Франка

(Париж) — Ген. Франко в одній із своїх промов пообіцяв своїм політичним противникам повну амністію, якщо вони повернуться до Еспанії та візьмуть участь у відбудові країни. Намагання ген. Франка вдергатися при владі не матимуть великого успіху, бо західні великороджави наставлені до теперішнього еспанського режиму негативно, а постановою на загальних зборах ОЗН відкинено всяку співпрацю з ген. Франком.

Два еспанські політичні напрямки закордоном приготовляються перебрати владу в Еспанії. Пре-

столонаслідник Дон Хуан веде з визначними монархістами розмови, стараючись створити еміграційний уряд. Республіканська партія собі проявляє живаву діяльність, а її прем'єр Хіраль загрожує громадянською війною в Еспанії, якщо західні союзники не усунуть уряду Франка. Він заявив, що 40.000 еспанців за кордоном жде тільки сигналу, щоб увійти зі зброяєю в руках до батьківщини.

Поштовий зв'язок Німеччини з закордоном

(Берлін) — Союзна Рада для Німеччини дозволила мешканцям Німеччини з 1. квітня ц. р. або ще й раніше в обмеженому обсязі листуватися з закордоном.

З цією постановою емігранти, що живуть по таборах, зможуть мати безпосередній зв'язок з своїми рідними в Америці.

ЗАКІНЧЕННЯ НАРАД ОЗН

Протиsovітських засудів і домагань

(Лондон) — Рада Безпеки відкинулаsovітські засудів проти Англії в справі Індонезії. За пропозицією вислати до Індонезії окрему комісію голосував СССР і Польща. Відпала також пропозиція Єгипту, щоб проти індонезійських повстанців не діяло англійське військо. Уже після вирішення індонезійської справи ком. Вишінський ще раз поставив пропозицію, щоб до Індонезії таки вислати окрему комісію, але її відкинули. Загальні Збори ОЗН майже одноголосно відкинули домаганняsovітів, щоб утікачів, переселених осіб та emigrantів силоміць вертати додому. Три поправки ком. Вишінського про контроль над emigrantами, заборону агітації та про вплив країн, з яких emigrantи походять, та справу іхньої дальнішої долі загальні збори також майже одноголосно (проти голосів СССР та й васальних держав) відкинули.

Загальні збори не погодилися приняти в члени ОЗН Альбанію без точної перевірки її заяви. За негайнє прийняття Альбанії промовляв ком. Вишінський, проти — делегати Франції, ЗДПА і Англії.

(Лондон) — Загальні збори ОЗН закінчилися. На кінець нарад виголосили промови прем. Етлі, през. Спаак та ген. секр. Лі. Вони

підкреслили, що праці ОЗН мали великий успіх, що полагоджено пекучі питання та що дискусійний спосіб найкращий при полагоджуванні спільніх проблем.

Вони заявляли що тепер ОЗН стала на міцній основі, на якій можна будувати новий світ та тривалий мир. Промовці висловили усім учасникам та співробітникам Зборів свою подяку, накресливши майбутні завдання ОЗН.

На останньому засіданні схвалено постанову в справі харчової кризи, закликаючи всі держави до далекосяжної щадності та плянового розподілу харчів. Представник Індії повідомив про харчову кризу в Індії, спричинену, головним чином, великим недородом рижу. Він звернувся до СССР з запитом, чи не міг би він допомогти голодуючим країнам, бо Сталін оголосив, що в Сов. Союзі не має більше раціоналізації харчових продуктів. Сов. Союзові помагали досі, тепер треба, щоб він допоміг із своїх запасів.

На закінчення відкинуто пропозицію СССР, щоб ОЗН співпрацював виключно з Світовим Профсоюзом. Заг. Збори прийняли англо-американську пропозицію про співпрацю з іншими подібними організаціями в світі.

Рада Безпеки обмірковує протест Сирії й Ливану проти англо-французьких військ, що все ще перебувають у цих державах.

З ПРЕСИ:**СПІРНІ ПРОБЛЕМИ**

Англо-саксонська преса дедалі більше цікавиться розбіжностями, що існують між Америкою, Англією та Росією. »Обсервер«, газета, що досі була настроена досить прихильно до совітської політики, докладно аналізує ці спірні питання і налічує їх сім.

1) Справа атомової бомби. Це переважно суперечність американсько-російська.

2) Контроля над Японією. Це теж суперечність переважно американсько-російська. Америка хоче затримати контролю над Японією в своїх руках так, щоб інші союзники були репрезентовані тільки в дорадчій комісії, що має перебувати в Вашингтоні. Росія хоче, щоб союзницька комісія перебувала в Токіо і щоб Росія брала в контролі над Японією таку ж участь, як і Америка.

3) Східня Європа. Америка несхильна визнавати територіальні зміни, »що відбулися без висловленої волі зацікавлених народів« і не хоче визнати »урядів, накинутих зовнішньою силою«. А Росія говорить про »фашистські або напівфашистські країни, що тільки тепер стали демократичними«. Це теж переважно американсько-російська суперечність, але англійський погляд — близький до американського.

4) Західня Європа. Це вже переважно британсько-російська суперечність. Росія має підозри, що будь-яка спілка західно-европей-

ських держав між собою в своїх наслідках уже противовітська. Тимчасом Британія хоче так само, як і Росія, мати навколо себе приязні держави. Щодо Америки, то вона не хоче брати на себе тут жадних зобов'язань.

5) Німеччина — німецькі репарації. Росія хоче забрати з Німеччини в формі репарацій усяке промислове устатковання, що може бути перенесене.

6) Роля ОЗН. Уже тепер англо-сакси й Росія зовсім по-іншому дивляться на цю справу. Британія й Америка покладають багато надій на успіх цієї організації, тоді як Росія повна застережень. Скеля, об яку розбилася лондонська конференція, може знову виринути на початку праці ОЗН, бо ця організація спирається на великих п'ять, тоді як Росія не розглядає Францію й Китай як рівних партнерів.

7) Російські колоніальні вимоги в районі Середземного і Чорного морів. Вони повстали на конференції в Потсдамі й повторилися на лондонській конференції.

»Обсервер« пише, що всі ці проблеми можна розв'язати, якщо »кожна сторона однаково прагне миру, розумного розв'язання спірних питань і співпраці. Якщо це так, кожна проблема, хоч би найважча, буде кінецькінцем розв'язання. Але в протилежному випадку жадна проблема не буде розв'язана й жадне порозуміння не буде тривале. Приятелі можна зробити далекосяжні поступки й довірити небезпечні таємниці — і все таки спати спокійно. Але кожна поступка ворогові, навіть найменша, — це недозволено багато«.

З ЖИТТЯ КОЛГОСПНИКІВ

Таємний суд у Варшаві має судити 16 польських старшин, обвинувачених у змові проти уряду й теперішнього режиму. Ці старшини діяли за інструкціями закордону, з кіл, пов'язаних з ген. Андерсоном, провідником польських сил в Італії. До Польщі вони прибули таємно, частково були спущені на легкоспадах. Вони дуже добре озброєні й мають досить закордонної валюти. В різних місцях знайдено 480 тисяч доларів. Є відомості, що з Швеції привезено ще 3,000.000 дол. Існує чутка, що ці гроші походять з англійської скарбниці.

У передовій статті газети »Правда« ч. 25 під назвою »Швидше виконати плян заготівлі картоплі« подано ось яку директиву: »В кожному селі треба наявіть один невихід на роботу того чи того колгоспника розглядати як провину перед державою

Українські черниці в Америці

Американські католики мають у ЗДПА 78.000 черниць. Українці пропорційно до населення, повинні мати бодай 3.000 черниць, а мають у З чинах тільки 200 сестер-черниць.

М. ін. у »Вісімках Українського Допомогового Комітету« в Бельгії з 1. 11. м.р. читаємо замітку з Америки про те, що тамтешні сестри Василіянки готові прийняти на nauку українських дівчат з Європи. Вони мають дозвіл від уряду взяти на nauку до Америки необмежене число українських дівчат. Вони дістануть у школі Василіянок безплатно освіту та повне удержання і будуть перевібувати в Америці до закінчення своїх студій. Приймають дівчат від 15 року життя. Дівчата, що хотіли б туди виїхати, зможуть виїхати під опікою двох Василіянок, які тепер перевібують у Любені в Бельгії. Виїзд передбачений на весні ц. р. За інформаціями звертається на адресу Українського Комітету в Бельгії, а саме: 16, rue Van Verckhoren, Malines, Belgique.

КОРОТКІ ВІСТИ

Наступна сесія ОЗН відбудеться у вересні ц. р. в Нью-Йорку.

** В Штутгарті відкрито американський консулат. Покицько він не видає американських паспортів, а тільки провадить інформацію.

** Німеччину окупуватимуть 10-15 років.

** В ССР голосувало, згідно з даними московського радіо, 99% управління голосувати, щобо майже 100 міліонів людей.

** В Єгипті сталася криза в уряді. Три міністри подалися до димісії.

** В Греції прем. Софуліс відкинув домагання трьох лівих партій перенести дату виборів.

** В ССР обрано 647 членів Верховного Собіту. Голосувало 99,19%.

Проти голосувало 900.000 виборців.

** В Канаді викрито шпіонську організацію, що передала в незвідомі руки таємні й довірочні вісті. Але організація шпигунів не викрадає таємниці атомової енергії.

** А піглійці відкинули домагання про земельну реформу в англійській зоні окупованої Німеччини, заявляючи, що стан у цій зоні зовсім різний від стану в совітській зоні.

й колхозом. Кожному працездатному колхозникові треба приділити в полі пайку для обробітку й визначити час закінчення роботи.

З українського життя

В ІНГОЛЬШАДТІ:

Вистава драм. гуртка

Драматичний гурток українського табору в Інгольшадті цими днями виставив п'есу Кропивницького »Дай серцю волю — заведе в неволю«. П'есу ставив керівник драм. гуртка артист Ростислав Василенко. Зая не могла вмістити всіх охочих побувати на виставі, тому гурток мусів повторювати п'есу ще раз. Виставу відвідали також мешканці інших таборів та представники УНРРА. Молодий режисер зумів передати побут, стиль життя й епоху, зображені в п'єсі. Праця цілого ансамблю, що готував п'есу 2 місяці, переборола труднощі з приміщенням, а на виставі труднощі з костюмами та декорацією. Серед виконавців основних ролей слід відзначити гру арт. Р. Василенка (Микита). Зневага до Микити на початку п'єси переходить у глядачів до жалю в кінці.

Серед жіночих ролей слід відзначити гру п. Ірини Келебай (Одарка). Гарна зовнішність, тембр голосу, продумані рухи створили справді вдалий образ Одарки. Магістер Марія Левицька (Морозиха) показала добру гру та правильне розуміння ситуації, поданої Кропивницьким.

Серед інших виконавців слід відзначити музик (Івахів, Струк), святів (Вангреневич, Кулиннич). Христю (М. Стешина), бабу (М. Вовк). Добре опрацьовані сцени з гуртами (1-2-3 дія), де видно велику працю і режисера і виконавців, а також танки в постанові проф. Ю. Кручового та музичне оформлення В. Кручового.

Бажаємо гурткові й далі добрих успіхів, розвивати наше рідне українське мистецтво серед еміграції.

А. П.

Подяка

Обласне Представництво Української еміграції в Авгсбурзі дякує українському громадянству, проводам таборів та осередків Української Еміграції в Швабії за пожертві та за проведення зборки на "Коляду" Рідній Школі. Звіт зі зборки буде оголошений в одному з чергових чисел.

Проф. Чуйко, голова О.П.У.Е.

В АВГСБУРЗІ:

Концерт симф. оркестри в таборі

Концерт симфонічної оркестри м. Авгсбурга під керуванням Дра Ганса Вольфа, сотника армії ЗДІА відбувся 14 лютого ц. р. Okрім нашої публіки, були її запрошені гости з інших таборів та представники УНРРА.

Концерт почався загальновідомою безсмертною "Недокінченою симфонією" Шуберта. Оркестра й диригент злилися в один великий пієтизм до твору й композитора. Музикальне вухо найвибагливішого слухача мало велику насолоду сприймати всі нюансові ефекти цього твору, опрацьовані вправною, енергійною рукою диригента др. Г. Вольфа. Не менше вдало була виконана увертюра "Оберок", Вебера, де вальторни майстерно виконали свою нелегку партію.

Найбільше зацікавлення викликала II симфонія Брамса оп. 73

З ЛИСТИВ ДО РЕДАКЦІЇ:

Хвальна Редакція!

Прошу помістити на сторінках Вашого цінного часопису такого листа:

До цього часу я друкувався в двох рукописних журналах: 1) орган релігійно-філософської думки, 2) орган гуманістичної думки, що іх редактував відомий знавець індійської філософії і поет-перекладач із санскриту, В. П. проф. В. Шаян, бо покладався на заяву редактора про те, що його погляди і мої прагнення до розвитку ідей надпартійної демократії, гуманізму та християнства — сходяться. На мій жаль, виявилося, що В.П. проф. Шаян і вчені, письменники та публіцисти, що поділяють його погляди, визнали за потрібне сформувати групу, яка ставить собі як мету створення нової віри (одна з основ її — українські дохристиянські міти), тоді як я вважаю єдино вірним і достатнім запроваджувати в життя євангельські істини. Крім того, виявилася різниця в поглядах на свободу думки поета (моя вимога абсолютної незалежності поета від партії і груп навіть у таких справах, як редактування журналу "Світанок").

Не сміючи категорично судити — чи стоїть В.П. проф. В. Шаян на правдивому шляху, чи ні, і навіть не думаючи заперечувати імовірної цінності ролі, яку відіграють його два рукописні журнали (передусім — пробудження думки), я лиш хочу повідомити про свій розрив з цими журналами і припинення публікації моїх творів на їх сторінках.

З глибокою пошаною — В. Варка.

в Д-дур, або як її називають, пасторальна. Порівняно з першою і третьою симфонією вона визначається спокійною, тихою трагічною тематикою та зраджує багато кольорових елементів, спеціально в першій частині, в обох кінцевих темах А-дур, як рівнож і в грізній тематичній лінії духових інструментів у переходах. Адажіо non трепто в другій частині дає нам повний вираз трагізму. Сумовито звуздать віолончелі в головній темі, щоб потім розвинутися до глибокостражданого переходу наступної теми, яку композитор прекрасно має шуманівськими синкопами, як спогад минулого дитячо-молодечного раю.

І інтермеццо пасторале, і престо $\frac{3}{4}$ дещо барвлені угорською барвою, дають повний образ композиторсько-інструментаційного артизму, що спеціально проявляється в фіналі. Тут після тих ідилічних снів виступають фантастично-романтичні елементи, що звучать просто, демонічно і таємничо, попри своє близькуче Д-дур. Цю симфонію, як цілість, можна найкраще виразити як велику трагічну ідилію.

Диригент п. Др. Г. Вольф цілком зрозумів твір великого композитора, і під його певною рукою молода оркестра звучала гарно та виявляла максимум своєї напруги. Доказом цього були гарячі оплески, що ними вдячна публіка сердечно нагороджувала виконавців та примусила виконати ще додатки: два угорські танці Брамса.

Даючи нам змогу вислухати такий мистецький концерт, провід симфонічної оркестри міста Авгсбург виконав цим велику культурну місію серед депортованих осіб, і за це вони дуже вдячні.

Яр. Барніч

Ukrainian Camp - Newspaper „Our Life“. With Permission of UNRRA . TEAM 114. October 1945.

Український часопис „Наше Життя“. Видає: Секція Журналістів при СУПЖ в Авгсбурзі. РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Адреса Редакції й Адміністрації: AUGSBURG — Somme Kaserne. Buchdruckerei Anton Hieber, Augsburg 3000 2a. II. 46